

XV.

Beteenking

over

Forflag til Lov om Eftergivelse eller Medsættelse af Summer, der skyldes til Statskassen for modtagne Forstud paa Gage, Pension og deslige.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Naar undertegnede Udvalg paa Sagens nærværende Standpunkt er nedsat for at underkaste den en nøiere Prøvelse, have vi troet, saavel med Hensyn til, at den allerede har været undergivet Behandling i begge Rigsdagens Thing, som og med Hensyn til den formentlig korte Tid Rigsdagen endnu har tilbage af denne Samling, at burde nærmest holde sig til de tvende enkelte Poster i Loven, om hvilke Thingene ikke have været enige. Vi have derfor anseet det forsvareligt, ikkun løseligen at undersøge de andre Poster, og vi have med Hensyn til dem derfor kun at bemærke, at der vel kan være Tvivl om, hvorvidt Thinget burde tilraades at gaae ind paa den 3die Post i § 2, men at vi dog ikke ville indstille at nægte den deri foreslaaede Medsættelse, efter alle de foreliggende Omstændigheder.

Udvalget er ogsaa enigt om ved denne Leilighed at udtale det Unnskelige i, at der i Almindelighed maa udvises en større Eftergivenhed i denne Slags Sager mod dem, der have lavere Gager eller Pensioner, end mod dem, der have de høiere.

Hvad de omtvistede Poster, nemlig den første Post i hver af Lovens Paragrapher, angaaer, da har Udvalget ikke kunnet forene sig.

Undertegnede, Frølund og Hansen, kunne ikke andet end tilraade det ærede Thing at nægte disse tvende Poster sin Billigelse.

§ 6 af Loven af 30te Juni 1850 er det bestemt, at alle tilbagestaaende Laan og Forstud af denne Art skulde tilbagebetales efter Finantsministerens nærmere Bestemmelse, forsa-

vidt ikke andre Vilkaar maatte være fastsatte ved Laanets Bevilligelse. Den hele Sag er saaledes eengang overgivet til Finantsministerens Forsorg, og han har paa sit Ansvar at bringe ind af disse Summer, hvad han med Ret og Billighed kan. Hvad der viser sig at være uerholdeligt, falder jo bort af sig selv. Spørgsmaalet bliver da nu, om der med Hensyn til Conferentsraad Rothes og Geheime- raad Jessens Gjæld til Statskassen er tilstrækkelige Grunde tilstede, til at gjøre en Afvigelse fra den almindelige Fremgangsmaade i slige Sager. Men det kunne vi ikke finde.

Rothe har i den største Deel af den Tid, han har været i Embedsvirksomhed, staaet i høiere Poster og været overdraget sær vigtige Forretninger, der paa Grund af deres Vigtighed have været vel lønne. Havde hans Stilling som Embedsmand været „hyderst mislig“ paa Grund af for lav Gage, saa var det at antage, at han havde opgivet den for at anvende sine Kræfter paa en mere indbringende Maade. Da han ikke har gjort det, antage vi, at hans Gage har staaet i passende Forhold til hans Forretninger. Dernæst maa det fremhæves, at Staten i 1851 skænkede ham 6727 Rbd., der synes at være en ganske smuk Erkjendelse af, at han har udført de Forretninger for Staten, som denne har betalt ham for. At det, efter en saa overbreven skaansom Behandling, skulde være for strengt nu at ville tage af den tilbagestaaende Gjæld, hvad der kan faaes, det kunne vi ikke erkjende, naar hensees til, at Rothes